

bliver mærkbart reduceret, jf. pkt. 2.3.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Selv om forbedrede behandlingsmuligheder måtte føre til, at levetidsprognosen for hiv-smittede på længere sigt bliver forbedret så meget, at dødstidspunktet kan udsættes 30 år fra smittetidspunktet, vil hiv/aids efter Justitsministeriets opfattelse fortsat opfylde betingelserne for at være omfattet af bestemmelsen.

Spørgsmål 20:

Er bemyndigelsen ikke et udtryk for, at det strafbares område udvides, og er Straffelovrådet hørt i sagen?

Svar:

Den foreslåede bemyndigelse til justitsministeren til – efter forhandling med sundhedsministeren – at fastsætte, hvilke sygdomme der skal være omfattet af straffelovens § 252, stk. 2, indebærer ikke i sig selv en udvidelse af gerningsindholdet i straffelovens § 252, stk. 2.

Som det fremgår af pkt. 2.3.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, forudsættes det imidlertid, at det ikke længere skal være overvejende sandsynligt, at personer, der smittes med sygdommen, i almindelighed afgår ved døden inden for maksimalt 10-15 år. At sygdommen skal være livstruende og uhelbredelig indebærer efter forslaget i stedet alene, at der skal være tale om en sygdom – der uanset rettidig, sædvanlig lægelig behandling – med overvejende sandsynlighed medfører døden for personer, der smittes, og at den forventede levetid for et flertal af de smittede som følge af sygdommen bliver mærkbart reduceret.

Justitsministeriet har ikke anmodet Straffelovrådet om en udtalelse.

Det skyldes, at Justitsministeriet – i lyset af Sundhedsstyrelsens udtalelse af 25. januar 2001 om levetidsprognosen for hiv-smittede – har ønsket at fremsætte lovforslaget hurtigst muligt for at sikre, at det også fremover vil være muligt at straffe personer, der på hensynsløs måde forvolder fare for smitte med hiv.

Spørgsmål 21:

Kan ministeren bekræfte, at loven kun kan få betydning for overtrædelser, der ligger efter ikrafttrædelsesdatoen, og således ikke kan ændre resultatet af den verserende sag i Frederikshavn?

Svar:

Ja.

Spørgsmål 24:

Tror ministeren, at domstolene vil idømme ubetinget straf til mennesker, der lider af en dødelig sygdom?

Svar:

Spørgsmålet om strafudmåling afgøres af domstolene, og ved udmålingen skal der bl.a. tages hensyn til oplysningerne om gerningsmandens person, herunder den pågældendes almindelige personlige og sociale forhold – f.eks. helbredsmæssige oplysninger – jf. straffelovens § 80, stk. 1.

Det bemærkes i den forbindelse, at Østre Landsret i den dom af 24. marts 2000, der er nævnt i pkt. 2.2.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, idømte den tiltalte, hiv-smittede person ubetinget fængsel i 6 år for overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 2, og en række grove seksuelle overgreb mod mindreårige.

Spørgsmål 25:

Ministeren bedes redegøre for reglerne om medvirken, og hvorfor den partner, der er i ond tro, ikke kan straffes for medvirken.

Svar:

Som det fremgår af det lovforslag, der lå til grund for straffelovens § 252, stk. 2, kan også andre end den hiv-smittede ifalde strafansvar for overtrædelse af bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1993-94, tillæg A, sp. 8779.

Bestemmelsen om medvirken i straffelovens § 23 omfatter således den, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen. Sådan medvirken omfatter såvel bistand, der sigter til at forøge muligheden for fysisk at gennemføre lovovertrædelsen, som bistand der sigter til at øge den psykiske vilje dertil.

En person, der medvirker til, at en hiv-smittet har ubeskyttet samleje med andre, vel vidende, at den pågældende er smittet, kan således efter omstændighederne straffes for medvirken.

Spørgsmål 28:

Kan der straffes for andre bestemmelser, såfremt en partner smittes og dør hurtigt af aids?